

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 6C/166/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6315201482
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Vašut
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2016:6315201482.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica v právnej veci navrhovateľa: V. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXXX/XXX, W. A., proti odporcovi PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35792752, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, o určenie neplatnosti zmlúv a vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 8500017751, rozhodcovská zmluva a dohoda o zrážkach zo mzdy uzavreté dňa 22. 11. 2012 medzi navrhovateľom a odporcom sú n e p l a t n é .

II. Súd u r č u j e , že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 8500017753, rozhodcovská zmluva a dohoda o zrážkach zo mzdy uzavreté dňa 22. 11. 2012 medzi navrhovateľom a odporcom sú n e p l a t n é .

III. Odporca je p o v i n n ý vydať navrhovateľovi bezdôvodné obohatenie zo zmluvy č. 8500017751 zo dňa 22. 11. 2012 vo výške 301,70 €, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Odporca je p o v i n n ý vydať navrhovateľovi bezdôvodné obohatenie zo zmluvy o úvere č. 8500017753 zo dňa 22. 11. 2012 vo výške 301,70 €, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V. Navrhovateľovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

VI. Konanie v časti o zaplatenie bezdôvodného obohatenia vo výške 80,37 € zo zmluvy č. 8500017751 a vo výške 241,11 € zo zmluvy č. 8500017753 z a s t a v u j e .

VII. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť na účet Okresného súdu v Považskej Bystrici súdny poplatok 633,- €, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ požiadal súd, aby určil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 8500017751, rozhodcovská zmluva a dohoda o zrážkach zo mzdy uzavreté dňa 22. 11. 2012 a zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 8500017753, rozhodcovská zmluva a dohoda o zrážkach zo mzdy uzavreté dňa 22. 11. 2012 medzi navrhovateľom a odporcom sú neplatné, ďalej, aby zaviazal odporcu vydať mu bezdôvodné obohatenie zo zmluvy č. 8500017751 zo dňa 22. 11. 2012 vo výške 382,07 € a zo zmluvy o úvere č. 8500017753 zo dňa 22. 11. 2012 vo výške 542,81 €, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Svoj návrh odôvodnil tým, že s odporcom ako podnikateľom, ktorý poskytuje pôžičky a úvery nebankovým spôsobom uzatvoril dňa 22.11.2012 dve spotrebiteľské zmluvy a to Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500017751 a č. 8500017753, na základe ktorých mu bol poskytnutý úver 2x 1.500,- €, ktorý sa zaviazal splácať z každej zmluvy v 42 mesačných splátkach po 80,37 €, s celkovou čiastkou k úhrade v prípade každej zmluvy vo výške 3.375,53 €. Ani jednu zo zmlúv odporca s

navrhovateľom nepripravoval, tieto boli už vopred naformulované, navrhovateľ tak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ďalej uviedol, že neoddeliteľnou súčasťou zmlúv o revolvingovom úvere boli Zmluvné dojednania, ktorými sa predmetné záväzkové vzťahy mali riadiť. Poukázal na vopred naformulovanú zmluvnú podmienku, dohodu o zrážkach zo mzdy v čl. 13.2, na základe ktorej mu boli zo strany zamestnávateľa vykonávané zrážky napriek skutočnosti, že neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by navrhovateľovi uložilo povinnosť plniť. Odporca jednostranne diktoval výšku dlhu bez odsúhlasenia súdom.

V súvislosti s uzavretými rozhodcovskými zmluvami navrhovateľ tvrdil, že ide o neprijateľné zmluvné podmienky podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, preto sú neplatné. Hoci sa z rozhodcovských zmlúv javí, že účastníkom je daná možnosť voľby medzi rozhodcovským súdom a všeobecným súdom, v skutočnosti tomu tak nie je, nakoľko ak by podal odporca návrh na rozhodcovskom súde, navrhovateľ sa musí nezvratne rozhodcovskému konaniu podrobiť a riešiť spor pred rozhodcom.

Ďalej poukázal na to, že úroková sadzba v uzatvorených zmluvách vo výške 70,01 % a úroková sadzba revolvingu 76,21 € je úžerná, a preto takýto právny úkon je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný. Spochybnil aj ročnú percentuálnu mieru nákladov tým, že tento údaj nespĺňa náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch.

Z uvedených dôvodov považoval uzatvorené zmluvy za bezúročné a bez poplatkov a žiadal vydať bezdôvodné obohatenie zo zmluvy č. 8500017751 vo výške 382,07 € a zo zmluvy č. 8500017753 vo výške 542,81 €.

Odporca v písomnom vyjadrení žiadal návrh ako nedôvodný zamietnuť. Uviedol, že spotrebiteľ nie je možné postaviť do úlohy absolútne nezodpovedného za vlastné rozhodovanie. K výške odplaty poukázal na ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého „ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti“. Odplata vyjadrená v citovanom ustanovení vyjadruje celkovú nákladovosť úveru pre spotrebiteľa, teda okrem úroku aj prípadné ďalšie poplatky, pri porovnaní výšky odplaty s hodnotou priemernej odplaty za spotrebiteľské úvery je na mieste záver, že táto nebola podstatne prevýšená, nakoľko nemožno pri porovnávaní brať do úvahy údaje bánk, ktoré svoj zisk účtujú aj za vedenie účtu, spracovanie platieb a podobne. K náležitostiam uzatvorených zmlúv podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. uviedol, že zmluva obsahuje určenie počtu splátok, dátum jej splatnosti a výšku odplaty. Nesúhlasil s tým, že by bolo povinné rozpisovať splátky, nakoľko táto skutočnosť nemá oporu v žiadnom zákone. Ak by malo platiť tvrdenie navrhovateľa o rozpisovaní splátky - potom vzniká otázka, ktoré ustanovenie ukladá v zmluve popri údajnom rozpise splátky istiny, úroku a iných poplatkov ešte aj ich celkový súčet. Požiadavka na rozpis splátky by mala opodstatnenie iba v prípade, ak by sa istina, úroky alebo poplatky uhrádzali v iných termínoch splatnosti, v rôznych počtoch splátok a podobne.

K uzatvoreným rozhodcovským zmluvám odporca uviedol, že ide o plne platný individuálny právny akt, k uzavretiu ktorého došlo v súvislosti so zmluvným vzťahom zo zmluvy o revolvingovom úvere, nešlo ale o predpoklad alebo podmienku vzniku úverového vzťahu. Individuálnosť rozhodcovskej zmluvy je daná nielen tým, že zmluvné strany uzatvárajú rozhodcovskú zmluvu ako samostatný úkon a na osobitnej listine. Predovšetkým vyplýva z obsahu rozhodcovskej zmluvy, z okolností jej vzniku, trvania a možného jednostranného ukončenia. Rozhodcovská zmluva nemusela vôbec vzniknúť alebo trvať a to bez vplyvu na trvanie zmluvy o revolvingovom úvere. Rozhodcovská zmluva mohla zaniknúť jednostranným úkonom navrhovateľa bez toho, aby túto skutočnosť a jej dôsledky mohol odporca vôbec ovplyvniť. Nejedná sa o neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka. Je mylné a v rozpore s právnou úpravou, ak sa stotožňuje možnosť výberu medzi rozhodcovským konaním a všeobecným konaním so situáciou, kedy sa spor začne na základe žaloby dodávateľa. Ani zákon ani smernica 93/13/EHS nehovoria nič o tom, že rozhodcovské konanie je prípustné len vtedy, ak sa začne na základe podania spotrebiteľa.

Pokiaľ ide o dohodu o zrážkach zo mzdy, odporca uvádza, že je zabezpečovacím prostriedkom pohľadávky. V čase jej vzniku, ktorý je spojený so vznikom zmluvy, je prirodzeným postupom obozretnosti každého veriteľa predchádzať situácii, aby nedochádzalo k majetkovej strate spôsobenej nielen neskoršou insolventnosťou protistrany, ale v prvom rade porušením povinnosti splniť svoje záväzky. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zabezpečovacím prostriedkom, ktorého použitie nie je z oblasti spotrebiteľských úverov žiadnym spôsobom vylúčené, aj keď s účinnosťou od 01.05.2014 je osobitne regulované. Dôvodom neplatnosti dohody nemôže byť skutočnosť, že jej nepredchádzalo

súdne rozhodnutie, nakoľko to žiadna norma neurčuje. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzavretá ako samostatný právny úkon, obsah dohody dáva každému priemernému spotrebiteľovi odpoveď na základnú otázku - čo dohoda znamená, a aké sú jej dôsledky.

Súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti odporcu a jeho právneho zástupcu, ktorý svoju neúčast ako i neúčast svojho klienta ospravedlnil písomne a súhlasil s rozhodnutím v jeho neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, oboznámením návrhu, vyjadrenia odporcu zo dňa 07.07.2015, oznámení o schválení úveru zo dňa 22.11.2012, žiadosti/Zmluvy o poskytnutie revolvingového úveru zo dňa 22.11.2012, č. 8500017753, žiadosti/Zmluvy o poskytnutie revolvingového úveru zo dňa 22.11.2012, č. 8500017751, Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500017753, č. 8500017751, rozhodcovských zmlúv zo dňa 22.11.2012, č. 8500017753, č. 8500017751, potvrdenia o vykonaní zrážok zo mzdy zo dňa 08.01.2016 a zistil nasledovný skutkový stav veci.

Na základe žiadosti navrhovateľa uzatvoril odporca ako veriteľ s navrhovateľom ako dlžníkom dňa 22.11.2012 Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500017753 a Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500017751 (ďalej aj „úverové zmluvy“, „zmluvy“). V bode 6.úverových zmlúv s názvom údaje o schválenom revolvingovom úvere je uvedené, že odporca poskytol navrhovateľovi úver 1.500,- € z každej zmluvy, ktoré sa navrhovateľ zaviazal splácať v 42 mesačných splátkach po 80,37 € splatných vždy k 16.dňu v mesiaci a to pri ročnej úrokovej sadzbe 70,01 %, RPMN 65,72 % a pri celkovej čiastke, ktorú mal navrhovateľ zaplatiť vo výške 3.375,54 € v rámci každej zmluvy.

Súd ďalej zistil, že v uzatvorených zmluvách absentuje obligatórna náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. O spotrebiteľských úveroch - výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Z oznámení odporcu ako veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 22.11.2012 vyplývajú schválené údaje, ako je uvedené vyššie v zmluvách.

Neoddeliteľnou súčasťou uvedených zmlúv boli Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. č. 8500017753, č. 8500017751.

Podľa bodu 2.1. Zmluvných dojednaní, zmluva o revolvingovom úvere sa uzatvára na predtlačenom formulári veriteľa. Vyplnená žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, podpísaná dlžníkom, spoludlžníkom 1 a spoludlžníkom 2 je návrhom na uzatvorenie zmluvy o RÚ. Zmluva o RÚ je uzatvorená a nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu dlžníka, spoludlžníka 1, spoludlžníka 2 a veriteľa. Dlžník vyplní do formulára Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere ním požadovanú výšku úveru a súhlasí s tým, že veriteľ je oprávnený po vyhodnotení údajov o dlžníkovi výšku úveru jednostranne znížiť a schváliť iné parametre požadovaného úveru, ako dlžník uviedol v bode 5. Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere bez toho, aby to znamenalo porušenie povinností zo strany veriteľa.

Podľa bodu 2.2. Zmluvných dojednaní, veriteľ je povinný odoslať dlžníkovi Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Oznámenie veriteľa podľa predchádzajúcej vety bude okrem vyššie uvedeného obsahovať: číslo Zmluvy o RÚ, schválenú výšku úveru vrátane meny, splatnosť úveru, výšku mesačnej splátky úveru, lehotu a podmienky splácania úrokov, dátum splatnosti prvej splátky úveru, dátum splatnosti poslednej splátky úveru, periodicitu splácania úveru, dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania, celkovú výšku úveru, ročnú percentuálnu mieru nákladov úveru, priemernú hodnotu RPMN platnú ku dňu podpisania tejto Zmluvy o RÚ, schválenú výšku revolvingu, zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu, výšku mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu, predpokladanú výšku RPMN úveru po vykonaní revolvingu, úverový limit, celkovú čiastku, ktorú musí dlžník zaplatiť, ročnú úrokovú sadzbu úveru, ročnú úrokovú sadzbu revolvingu, dátum nadobudnutia platnosti a účinnosti Zmluvy o RÚ.

Podľa bodu 5.1 Zmluvných dojednaní Za poskytnutie úveru sa dlžník zaväzuje zaplatiť veriteľovi úroky vo výške uvedenej v bode 6 žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere a oznámené dlžníkovi v oznámení podľa čl. 2 ods. 2.2 tejto zmluvy o RÚ.

Podľa bodu 13.2 Zmluvných dojednaní, V prípade omeškania dlžníka so splácaním úveru alebo akéhokoľvek peňažného záväzku podľa tejto zmluvy o RÚ, je veriteľ ďalej oprávnený predložiť platiteľovi mzdy dlžníka, spoludlžníka 1 a spoludlžníka 2 Dohodu o zrážkach zo mzdy a domáhať sa uspokojenia svojej pohľadávky zrážkami zo mzdy, vymáhať pohľadávku z tejto zmluvy o RÚ podaním žaloby na príslušnom súde a následne vymáhať pohľadávku v exekučnom konaní. Veriteľ je oprávnený postúpiť pohľadávku z tejto zmluvy, ktorú má voči dlžníkovi inej fyzickej osobe alebo právnickej osobe.

V deň uzatvorenia úverových zmlúv (22.11.2012) uzatvoril odporca s navrhovateľom ku každej zmluve aj rozhodcovskú zmluvu. V rozhodcovských zmluvách v bode 1 je uvedené, že dlžník vyhlasuje a svojim podpisom potvrdzuje, že súhlasí s uzatvorením tejto rozhodcovskej zmluvy. V bode 2 je uvedené, že veriteľ vyhlasuje, že uzatvorenie zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný. Ďalej je v zmluve uvedené, že veriteľ pred uzatvorením tejto rozhodcovskej zmluvy poučil dlžníka o dôsledkoch jej uzatvorenia a to nasledovne: dôsledkom uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy je možnosť riešenia sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanovením zmluvy o revolvingovom úvere, ktorú veriteľ a dlžník uzatvorili, s porušením ukončením, či neplatnosťou zmluvy o RÚ v rozhodcovskom konaní. Spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní. Výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi. V bode 5 rozhodcovskej zmluvy je uvedené, že akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami zmluvy o RÚ, s porušením, ukončením, či neplatnosťou zmluvy o RÚ budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich rozhodcovských súdov: Slovenský arbitrážny súd alebo Victoria rozhodcovský súd. V bode 7 je zakotvené oprávnenie dlžníka odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy aj bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od uzavretia zmluvy.

Z potvrdenia zamestnávateľa navrhovateľa, spoločnosti Ž. W. P.B.. zo dňa 08.01.2016 o vykonávaní zrážok zo mzdy vyplýva, že na zmluvu č. 8500017751 bola navrhovateľovi zrazená zamestnávateľom celková suma 1.801,7 € a na zmluvu č. 8500017753 celková suma 1.801,7 €.

Na pojednávaní dňa 11.01.2016 navrhovateľ uviedol, že zmluvy, ktoré uzatvoril s odporcom sú absolútne neplatné. Uznané, že je povinný zaplatiť odporcovi to, čo si požičal, ale to už urobil a zaplatil viac, preto žiada o vydanie bezdôvodného obohatenia. Navrhovateľ ďalej upravil svoj návrh, ktorého úpravu súd uznesením pripustil tak, aby v bode III bol odporca zaviazaný zaplatiť navrhovateľovi bezdôvodné obohatenie zo zmluvy o úvere č. 8500017751 zo dňa 22. 11. 2012 vo výške 301,70 €, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a v bode IV, aby bol odporca zaviazaný vydať navrhovateľovi bezdôvodné obohatenie zo zmluvy o úvere č. 8500017753 zo dňa 22. 11. 2012 vo výške 301,70 €, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd na vec aplikoval ustanovenia právnych predpisov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverových zmlúv a rozhodcovských zmlúv.

Podľa § 497 Obch. zák. zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a/, b/ zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti

Podľa § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách (§ 52 až 54 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej, alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej, alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1,2,3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi odporcom ako veriteľom a navrhovateľom ako dlžníkom vznikol právny vzťah zo zmluvy o úvere uzatvorenej podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorá je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Navrhovateľ obsah zmluvy pred podpisom podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že odporca vzorový text zmluvy, zmluvných dojednaní a rozhodcovských zmlúv používal vo viacerých prípadoch pri poskytovaní úverov iným spotrebiteľom. Nejde teda o podmienky individuálne dojednané. Navrhovateľovi poskytol úver v rámci jeho podnikateľskej činnosti a navrhovateľ pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti. Ide teda zároveň o spotrebiteľské zmluvy v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a platia pre ne ustanovenia zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. V prejednávanej veci pokiaľ ide o úverové zmluvy ide jednoznačne o spotrebiteľské zmluvy, na ktoré treba aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko tieto kritéria spĺňajú. Navrhovateľ obsah zmluvy pred podpisom nemohol ovplyvniť, zmluva je formulárová a súdu je z úradnej činnosti známe, že odporca formulár zmluvy používal vo vzťahu k väčšiemu množstvu spotrebiteľov. Nejde teda o zmluvné podmienky individuálne dojednané. Ďalej špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý v § 9 ods. 2 písm. k), uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, inak sa v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) považuje poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov.

Súd mal za preukázané, že navrhovateľ uzatvoril s odporcom dve úverové zmluvy a bol mu poskytnutý úver vo výške 2x 1.500,- € (z každej zmluvy suma 1.500,- €). Keďže uzatvorené úverové zmluvy sú v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch aj zmluvami o spotrebiteľskom úvere, musia obsahovať zákonné obligatórne náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 tohto zákona, inak sa v zmysle § 11 ods. 1 toho istého zákona považujú za bezúročné a bez poplatkov. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že predmetné úverové zmluvy neobsahujú obligatórnu náležitosť zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, preto sa v zmysle § 11 ods. 1 totožného zákona považujú za bezúročné a bez poplatkov.

Úverové zmluvy uzatvorené medzi navrhovateľom a odporcom neobsahujú obligatórnu náležitosť a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zák. 129/2010 Z.z. V úverových zmluvách v bode 6 (údaje o schválenom úvere) je uvedené, že mesačná splátka (vrátane úrokov) je 80,37 €, avšak z uvedeného nevyplýva, koľko z tejto splátky ide na splátku úveru (istiny), koľko ide na splátku úroku a koľko na prípadnú splátku poplatkov. Nevyplýva to ani zo zmluvných dojednaní. Uvedený názor vyslovil aj Krajský súd v Trnave, keď v rozhodnutí 9Co/401/2012 zo dňa 06.08.2013 uviedol, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom takejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny a úrokov znamená povinnosť veriteľa uviesť rozčlenenie jednotlivých čiastok, nestačí teda uviesť len celkovú výšku mesačných splátok, ale je potrebné uviesť, koľko presne pripadá zo splátky na úhradu istiny a koľko úroku. Takáto informácia je pritom významná pre spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť ekonomickosť poskytnutého úveru a posúdenie, či požadovaný úrok za úver je pre neho prijateľný a výhodný.

Obdobný názor zaujal aj Krajský súd v Trenčíne v rozsudku 6Co/523/2014 zo dňa 14.07.2014, v ktorom uviedol, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a taktiež konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, možno dospieť len k tomu záveru, že takéto náležitosti sú obligatórnymi (povinnými) náležitosťami, s následkom v podobe považovania poskytnutého úveru za úver bezúročný a bez poplatkov. Účelom úpravy spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a jeho ochrana ako slabšieho účastníka právneho vzťahu) zodpovedá len taký výklad ustanovenia, že každý z údajov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok“ viaže ku každej z tam uvedených položiek teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k poplatkom. Uvedený účel nespĺňa zmluva, ktorá neobsahuje aj vyčíslenie výšky splátok istiny, výšky splátok úrokov a výšky splátok iných poplatkov (u každej takejto čiastkovej položky). Len takýto výklad požiadavky zákona spĺňa účel spotrebiteľského práva a to zvýšenú pozornosť venovanú ochrane spotrebiteľa (ktorý by takto nemal byť zavádzaný ani problematickým údajom o úrokoch, z ktorého nebude schopný vyvodit', aké bude skutočné navýšenie sumy poskytnutého úveru a teda i celková cena, za ktorú si požičiava a ktorú takto bude povinný veriteľovi vrátiť).

Na základe vyššie uvedeného súd konštatoval, že keďže úverové zmluvy neobsahovali v čase ich podpisu všetky podstatné náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., považujú sa podľa § 11 ods. 1 toho istého zákona za bezúročné a bez poplatkov.

V nadväznosti na uvedené však do úvahy treba brať aj výšku dojednaných zmluvných úrokov v zmluvách, za účelom posúdenia platnosti úverových zmlúv ako celku.

Keďže v prejednávanej veci mal súd za preukázané, že odporca uzatvoril s navrhovateľom zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, na základe ktorých mu poskytol úver 2x 1.500,- €, pri ročnej úrokovej sadzbe v oboch prípadoch 70,01 %, súd považuje tieto zmluvy za neplatné pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

Nemožno sa stotožniť s názorom, že by výška úrokov závisela len od dohody účastníkov zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nakoľko i tu platí ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností, vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Neprimerane vysoké úroky dojednané pri zmluve o spotrebiteľskom úvere sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Požiadavka na neprimerané zmluvné úroky môže za istých okolností v sebe obsahovať i skutkovú podstatu trestného činu úžery, kedy dohoda o neprimeraných úrokoch je neplatná pre rozpor so zákonom, alebo v iných prípadoch pre rozpor s dobrými mravmi.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka je úlohou súdu, aby podľa svojho uváženia v každom jednotlivom prípade vzhľadom na rozhodujúce okolnosti starostlivo posúdil, či konanie účastníka občianskoprávneho vzťahu je v súlade alebo v rozpore s dobrými mravmi. Pri dojednaní úrokov zo spotrebiteľského úveru koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje od dlžníka (spotrebiteľa) primeraný úrok, teda primeranú odmenu za užívanie poskytnutej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nezodpovedá všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby veriteľ poskytoval úvery za neprimerane vysoké úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov.

Podľa priemerných úrokov zo spotrebiteľských úverov obchodných bánk, zverejnených Národnou bankou Slovenska, v mesiaci november 2012 bol pri nových spotrebiteľských úveroch so splatnosťou 1 - 5 rokov, priemerný úrok vo výške 14,9 % ročne. Zo zmlúv o úvere vyplýva medzi účastníkmi dohodnutá ročná úroková sadzba 70,01 %, čo predstavuje viac ako 4,5násobok priemerných úrokov, vyberaných bankami pri obdobných spotrebiteľských úveroch. Takto dohodnutá výška úroku podstatne prevyšuje priemerné úroky uplatňované v rovnakom čase bankami. Preto súd považoval dohodnuté uzatvorené úverové zmluvy za absolútne neplatné pre rozpor s dobrými mravmi. Taktiež v rozpore s dobrými mravmi pre vysokú odplatu sú zmluvy aj z dôvodu, že pri poskytnutí úveru 1.500,- € musí spotrebiteľ zaplatiť celkovo 3.375,54 €, teda odplata tu predstavuje sumu 1.875,54 €, čo predstavuje odplatu viac ako 100 % z poskytnutých peňažných prostriedkov.

Je nepochybné, že nevyhnutnou časťou zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka je určenie úrokov za poskytnutie peňažných prostriedkov. V prípade, ak je však zmluva v časti dohodnutých úrokov pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná, neplatnou je i celá zmluva, nakoľko dohoda o úrokoch je neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy podľa § 41 Občianskeho zákonníka.

Pokiaľ ide o uzatvorené rozhodcovské zmluvy, súd uvádza, že ich cieľom je dosiahnuť prejednanie veci pred rozhodcom alebo rozhodcovským súdom. Ak však neboli dojednané individuálne, ale boli „nanútené“ jednou zmluvnou stranou, je daný predpoklad, že slabšia strana vzťahu (spotrebiteľ) sa nedokáže v prípadnom rozhodcovskom konaní riadne brániť. Uvedené znenie rozhodcovských zmlúv má za následok, že akýkoľvek spor zo zmluvy môže vyriešiť iba rozhodcovský súd za predpokladu, že žalobu na rozhodcovskom súde uplatní dodávateľ. Aj keď sú rozhodcovské zmluvy podpísané účastníkmi ako samostatné zmluvy, súd ich nepovažuje za individuálne dojednané. Kvalifikačným kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku je stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad (čl. 3 Smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Tieto zmluvy si spotrebiteľ nedojednal individuálne aj vzhľadom k tomu, že boli uzatvorené v ten istý deň ako zmluvy o revolvingovom úvere. Za individuálne dojednanú rozhodcovskú zmluvu nemožno považovať takú zmluvu, ktorá neobsahuje riadne poučenie spotrebiteľa o tom, že spor bude rozhodnutý subjektom súkromného práva, a že práve takéto rozhodnutie bude mať za následok možnosť výkonu rozhodnutia rovnako, ako by vec rozhodol príslušný súd. Spotrebiteľ nebol riadne poučený o rozdieloch medzi rozhodcovským konaním a občianskym súdnym konaním na všeobecnom súde. Praktickým dôsledkom ustanovenia o rozhodcovskej doložke tak, ako je formulovaná v rozhodcovských zmluvách je to, že spotrebiteľovi bola fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom za predpokladu, že dodávateľ začne konanie na rozhodcovskom súde, čím reálne dochádza k narušeniu sledovanej rovnováhy medzi zmluvnými stranami v neprospech spotrebiteľa (dlžníka). Spotrebiteľ sa reálne vopred vzdáva práva na účinnú procesnú obranu za predpokladu, že žalobu podá dodávateľ na rozhodcovskom súde. Rozhodcovské zmluvy sú nepochybne vyhotovené ako formulár, pričom dodávateľ ich vytvoril vopred a používal vo vzťahu k neurčitému okruhu väčšieho množstva spotrebiteľov. Všetky tieto skutočnosti dostatočne odôvodňujú záver o neprijateľnosti takto

formulovaných formulárových rozhodcovských zmlúv, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Pokiaľ ide o možnosť spotrebiteľa odstúpiť od rozhodcovských zmlúv v lehote 14 dní, táto skutočnosť neznamena individuálnosť dojednaní rozhodcovských zmlúv a to jednak z dôvodu, že v prípade, ak spotrebiteľ vôbec nechápe a nebol mu vysvetlený pojem rozhodcovského konania a následok vydania rozhodcovského rozsudku ako prípadného exekučného titulu, ako aj poučenie o rozdieloch rozhodcovského konania a konania pred súdom, nemá dôvod od zmluvy odstúpiť, pretože nevie, čo samotné rozhodcovské konanie znamená a nevie tak vyhodnotiť riziká, ktoré v sebe uzavretie rozhodcovských zmlúv nesie a nevie posúdiť následky takých zmlúv a to skutočnosť, že jeho spor môže byť rozhodnutý subjektom súkromného práva, a že takéto rozhodnutie sa môže prípadne stať exekučným titulom. Ustanovenie o možnosti odstúpiť od rozhodcovských zmlúv stráca význam aj v tom smere, že keďže je zmluva absolútne neplatná, teda neplatná od začiatku, nie je možné od nej vôbec odstúpiť.

Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená (viď. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 6MCdo 9/2012 zo dňa 16. januára 2013) Dôsledkom takto uzavretých rozhodcovských zmlúv je, že spotrebiteľ v skutočnosti ešte pred vznikom akéhokoľvek sporu stráca právo brániť sa voči nárokom veriteľa na riadnom súde v mieste svojho bydliska.

Na základe uvedených skutočností považuje súd uzatvorené rozhodcovské zmluvy zo dňa 22.11.2012 za neplatné, pre ich neprijateľnosť podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka.

K dohodám o zrážkach zo mzdy, ktoré navrhovateľ žiadal určiť za neplatné, odporca uviedol, že išlo o samostatný právny úkon pričom obsah dohody dáva každému priemernému spotrebiteľovi odpoveď na základnú otázku - čo dohoda znamená, a aké sú jej dôsledky. S uvedeným názorom sa súd nestotožňuje a dohodu o zrážkach zo mzdy v rámci každej úverovej zmluvy považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku a preto neplatnú. Uvedené dohody o zrážkach zo mzdy nie sú žiadnym samostatným právnym úkonom, ale sú súčasťou vopred pripravených Zmluvných dojednaní (čl. 13.2) odporcu k zmluvám o revolvingovom úvere. Tieto boli vopred pripravené a navrhovateľ ako spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť ich obsah. Mohol zmluvu buď uzatvoriť a prijať všetky podmienky určené odporcom, vrátane neprijateľných zmluvných podmienok, o ktorých nemal vedomosť, alebo zmluvu neuzatvoriť vôbec. Neprijateľnosť dohôd o zrážkach zo mzdy vidí súd v tom, že tieto dávajú možnosť dodávateľovi jednostranne určiť a nútene zrážať jeho domnelú pohľadávku a to aj napriek tomu, že žiadny súd nepreskúmal výšku dlhu spotrebiteľa, či neprijateľnosť zmluvných dojednaní v uzatvorenej spotrebiteľskej zmluve. Je výlučne na dodávateľovi určiť, koľko má zamestnávateľ zraziť spotrebiteľovi zo mzdy, pričom spotrebiteľ nemá možnosť domáhať sa u zamestnávateľa žiadnej ochrany pred prípadnou zrážkou neoprávneného nároku dodávateľa ako tomu bolo aj v tomto prípade, keď odporca vykonával zrážky zo mzdy nad hodnotu poskytnutého úveru bez ohľadu na to, že jeho vopred pripravená spotrebiteľská zmluva nespĺňala zákonné požiadavky podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj vzhľadom k jej neplatnosti pre rozpor s dobrými mravmi. Navyiac uvedené Zmluvné dojednanie, ktorých súčasťou sú dohody o zrážkach zo mzdy, nie sú podpísané navrhovateľom ako spotrebiteľom, pričom v ustanovení § 551 Občianskeho zákonníka sa výslovne vyžaduje uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy v písomnej forme. Ak teda zákon vyžaduje písomnú formu pre dohodu o zrážkach, nemožno považovať za postačujúce oboznámenie sa spotrebiteľa so zmluvnými dojednaniami, ak na nich chýba jeho podpis. Dohoda o zrážkach zo mzdy ako vedľajšieho záväzku, ktorý zabezpečuje hlavný záväzok je z hľadiska jeho sankčných dôsledkov pre dlžníka tak závažným zmluvným dojednaním, že podľa názoru súdu nestačí, aby v rámci spotrebiteľských zmlúv takéto dojednanie bolo zahrnuté iba do zmluvných dojednaní, text ktorých pripravuje dodávateľ, a spotrebiteľ ich obsah neovplyvňuje, ale dohoda má byť zahrnutá do textu samotnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorú spotrebiteľ podpisuje. K uvedenému záveru dospel aj Ústavný súd ČR v náleze sp. zn. I. ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013, podľa ktorého náležitosti so závažnými dôsledkami pre spotrebiteľa nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok (v tomto prípade zmluvných dojednaní), ale musia byť priamo súčasťou spotrebiteľskej zmluvy (listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája teda svoj podpis).

Pokiaľ ide o naliehavý právny záujem na určení neplatnosti úverových, rozhodcovských zmlúv a dohôd o zrážkach zo mzdy, súd uvádza, že každý spotrebiteľ má vždy naliehavý právny záujem na určení neprijateľných zmluvných podmienok a neplatnosti zmlúv, kde došlo k porušeniu predpisov na jeho ochranu, pričom ide aj o činnosť, ktorej posúdením je súd viazaný ex offo. Bolo teda potrebné určiť neplatnosť zmlúv, nakoľko spotrebiteľovi boli vykonávané zrážky zo mzdy na základe neplatnej a nezákonnej zmluvy a dohody o zrážkach zo mzdy, čím dochádzalo k neoprávnenému zásahu do jeho majetkovej sféry. Pokiaľ ide o vyslovenie neplatnosti rozhodcovských zmlúv, naliehavý právny záujem má navrhovateľ aj z dôvodu udržania právnej istoty, aby odporca na základe neprijateľných zmluvných podmienok nezačal proti navrhovateľovi rozhodcovské konanie na rozhodcovskom súde, kde jeho nároky sú bežne vyhodnocované ako súladné so zákonom, o čom má súd z úradnej činnosti vedomosť.

Keďže uzatvorené úverové zmluvy súd posúdil ako neplatné a na základe neprijateľných zmluvných dojednaní bolo navrhovateľovi jeho zamestnávateľom zrazených v prospech odporcu celkovo na každú zmluvu suma 1.801,7 €, a keďže odporca poskytol v rámci každej zmluvy navrhovateľovi úver vo výške 1.500,- €, je povinnosťou odporcu vydať navrhovateľovi bezdôvodné obohatenie z každej zmluvy (č. 8500017751, 8500017753) vo výške 301,7 €, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku podľa § 160 ods. 1 prvá veta O.s.p.

Pretože navrhovateľ po úprave netrval na návrhu v časti o zaplatenie bezdôvodného obohatenia vo výške 80,37 € zo zmluvy č. 8500017751 a vo výške 241,11 € zo zmluvy č. 8500017753, súd konanie v tejto časti podľa § 96 ods. 1 O.s.p. zastavil.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 3 O.s.p., v spojení s ustanovením § 146 ods. 2 O.s.p. Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal určenia neplatnosti dvoch úverových zmlúv, rozhodcovských zmlúv, dohôd o zrážkach zo mzdy, v ktorej časti bol plne úspešný a ďalej vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 382,07 € a 542,81 €, v ktorej časti zobral navrhovateľ návrh o zaplatenie 80,37 € zo zmluvy č. 8500017751 a vo výške 241,11 € zo zmluvy č. 8500017753 späť, preto v tejto časti, keďže konanie bolo zastavené, platí, že navrhovateľ procesne zavinil zastavenie konania. Vzhľadom k celému uplatnenému nároku však súd neúspech navrhovateľa považuje iba za nepatrný, preto by navrhovateľovi patrila plná náhrada trov konania. Keďže však náhradu trov neuplatnil ani mu zo spisu žiadne trovy nevyplývajú, súd mu ich náhradu nepriznal.

Pretože navrhovateľ je ako spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva v konaní podľa § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov oslobodený od platenia súdnych poplatkov, je povinnosťou odporcu podľa § 2 ods. 2 uvedeného zákona zaplatiť súdny poplatok z návrhu vo výške 633,- € a to 6x 99,5 € za určenie neplatnosti dvoch úverových zmlúv, dvoch rozhodcovských zmlúv a dvoch dohôd o zrážkach zo mzdy podľa položky 1 písm. b) citovaného zákona a vo výške 36,- € ako 6 % zo sumy bezdôvodného obohatenia 603,4 €, ktorú je povinný vydať navrhovateľovi podľa položky 1 písm. a) Sadzobníka zákona č. 71/1992 Zb.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Považská Bystrica na Krajský súd v Trenčíne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 2 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.